

kunne vi kun med Glæde se derpaa og efter Eyne yde vor Medvirkning til en Løsning i denne Retning, men jeg synes, vi have Ret til at sige, at naar dette er Standpunktet og Stillingen hos Flertallet, er Rollen som den strenge Kritiker over for Folk, der fremsætte Forslag, ikke den naturlige, saa synes jeg egentlig, at det var nok saa naturligt, at man selv fremsatte Forslag og ikke indskrænkede sig til at kritisere det, der fremkommer fra anden Side. Det ærede Medlem for Løvel sluttede med, at han vilde anbefale, at Forslaget om Statshjælp til de fattiges Kasser blev fremmet i Tinget her. Jeg vil haabe, at dette vil ske, og jeg vil haabe, at det maa ske ret hurtigt. I Aar behøve vi jo ikke at indhente Oplysninger, saa at der kan tages fat paa Arbejdet i det Udvalg, hvortil Forslaget sikkert vil blive henvist saa snart, Forhandlingerne ere sluttede.

Lyngsie: Det er kun for at fremsætte nogle korte Bemærkninger til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen), at jeg har begæret Ordet. Naar han saaledes i sit Tilsvaer til mig bestred Berettigelsen af mine Betragtninger over hans Udtalelser i Forgaars, skal jeg nøjes med at henvise ham til, at han i Rigsdagstidende Spalte 1847 og fortsat over paa Spalte 1848 vil finde Bekræftelse paa, at jeg har haft Berettigelse til at kritisere hans Udtalelser, idet man der vil finde, at han har udtalt sig som af mig i forrige Møde omtalt. (A. Nielsen: Det er ikke sandt.) Ja, naar det ærede Medlem siger, at det ikke er sandt, ved jeg ikke bedre end, at jeg med den ærede Formands Tilladelse læser det omhandlede Stykke af Rigsdagstidende op. Spalte 1847 siger det ærede Medlem: „Med Hensyn til Forslaget til Lov om Bidrag af Statskassen til Understøttelseskasser for arbejdsløse, det første Lovforslag, skal jeg ikke sige mange Ord. Jeg skal sige, at jeg tror ikke, Tinget vil finde det rigtigt at beskæftige sig overmaade meget med dette Forslag. Det er fuldkommen rigtigt, at den Tanke, som ligger til Grund for dette Forslag, beskæftiger Politikere og Nationaløkonomer trindt omkring i Verden, men netop den Omstændighed, at dette er Tilfældet, beviser jo fuldkomment, at dette Spørgsmaal er saa stort, saa vidtrækkende, at det ikke lader sig ordne ved saadanne simple Pennestrøg som dem, der findes paa dette Lovforslags Papir. Det er en Opgave, som Fremtiden maa løse“. Jeg kan ikke

se rettere, og jeg tror heller ikke, at mange andre kunne det, end, at der i disse Udtalelser ligger, at man ikke kan beskæftige sig med dette Lovforslags Principper, thi Nationaløkonomerne ere ikke enige om dette Spørgsmaals Løsning. Det ærede Medlem mente, at det havde været unødvendigt for mig at pege paa Arbejdernes Dygtighed og Hæderlighed og hele den hæderlige Færd og ærlige Stræben for at vinde fremad ved egne Kræfter, som de have udvist. Jeg skal sige, at min Hensigt dermed i Hovedsagen var, at minde om disse Arbejdernes Egenskaber her ved denne Lejlighed, hvor der laa et Forslag fremme, der krævede Tingets Sympati og de ærede Medlemmers Velvillie over for Arbejderne, og jeg haaber ikke, at mine Ord i saa Henseende skulle være spildte. Saa gør det ærede Medlem et Forsøg paa at ville paa-dutte mig, at jeg skulde have fremsat den Anskuelse, at enhver, der ikke var Medlem af Fagforeningerne, og som saadan eventuelt ikke kunde faa Understøttelse efter det Forslag, vi her have fremsat, skulde være henvist til Fattigvæsenet. Jeg skal dertil sige, at det fremgaar af mine Udtalelser og af hele den Forbindelse, hvori de fremkom, at jeg ikke kan have ment noget saadant. Forskellen mellem det ærede Medlem og mig paa dette Punkt er jo den, at vi mene, at der bør ydes Fagforeningsmedlemmer, der gennem deres Organisation have ofret noget paa at tilvejebringe Understøttelse til arbejdsløse Kammerater, Hjælp hertil af Statskassen, medens det ærede Medlem mener, at det kunne de ikke faa, de maa kunne hente Hjælpen gennem de fri Fattiggasser. Men man er i mine Øjne berettiget til i denne Forbindelse at sige, at de fri Fattiggasser jo ogsaa for saa vidt høre til Fattigvæsenet, selv om Hjælpen derfra ikke har Fattigvæsenets Følger. Det ærede Medlems Henvisning til mig om, at jeg ved at forhøre mig hos mine Partifæller i Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse kunde faa bekræftet, at der nok er forskellige Foranstaltninger, som der kunde spares paa, saa at der var bleven Penge til at hjælpe Arbejderne med, skal jeg ikke komme nærmere ind paa; min ærede Partifælle, der nylig havde Ordet, har jo svaret derpaa. Men i øvrigt maa jeg fastholde, at man er berettiget til at sige, at det er en daarlig Hjælp at give Arbejderne at henvise dem til at faa Hjælpen fra et Sted, hvor Midlerne i Forvejen ere saa